

синко, малечекъ! Уще си ми малечекъ, Не ти требить девойка“ *М. 584.* Слѣдователно, и на нашійтъ народъ трѣбать добры примеры. *Ж. Г. V.* Хе, бате, оне ще насадимъ кокошкитѣ, за то ще ни трябать и яйцата. *Ж. 84.* Намъ ны не треба —, намъ ны требаше само да поставимъ онзи фактъ. *Л. Д. 71 р. 186.* Що ми трѣбало жѣнение, Когато билъ за толкозъ? Мой-то Койчо до мене? *Д. 65, 29—31.* **Трѣба** **Трѣ-бува** съ *сѣдующимъ* „да“ 1) должно, нужно, слѣдуетъ: Другогаже трѣбваше да ся удави непрѣменно. *Х. I, 51.* Петокъ вечеръ свроти сѣбота не требить зѣт-отъ и невѣста-та да останатъ дома си. *М. р. 521.* Простацы-ти вѣрватъ, че нова работа все трѣбувало да ся подкача на новина, какво-то да и спори. *Л. Д. 72 р. 116.* Трѣбѣ да си оградимъ царство-то отъ Българи-тѣ. *Р. 13.* Дѣволче-ту видѣлу ги нѣма да са куртулиса, трѣбувалу да изгори. *Д. р. 142.* И му рече Марко краплевике: „Що си, синко, олку налютено?“ И му рече малечекъ Огненче: „Ясь не требить да сумъ налютено, Тукъ требить сабя да истаргна, да ти зеамъ глаъ отъ рамена“. *М. 84.* Созагениъ намѣрилъ, че по-грѣшка-та была отъ 6 часа на година, сирѣчь, че слѣнчева година, трѣбувало да ся брѣе отъ 365 дни и 6 часове. *Л. Д. 69 р. 1. 2)* вѣроятно, должно быть: „Пріятелю! ви трѣбва да не знаете да четете?“ — „О, дѣволе! ако да знаяхъ да четъ, что ми трѣбувахъ почла-а?“ *П. 24.* Между това, примыслихъ си пакъ, че **двадѣтъ** трѣба много на рѣдко да правятъ нашествіята си на тойзи островъ. *Р. С. 94.* „А рая-ния-та изстуди ли са?“ — „Азь мисла, че са е изстудила“. — „Трѣба да са е изстудила, чорбаджи!“ — таи трѣба да кажешь. *З. 163.* Трѣбѣ и ты да си чула (и до тебѣ вѣрно дошло). *Р. 85.* Тя трѣбова да ъе въ кулѣтъ у главарь-атъ на урманскы-тѣ хайты. *Р. 157.*

Трѣбникъ *с. м.* трѣбникъ: Ето ти го отдолу и дяду Попъ, подѣ мишница-та му единъ вѣтъ Трѣбникъ, кой знае кому е ходилъ да чете за уроки. *Ж. 85.*

Трѣбъ *м. дм.* 1) убираю (комнату, дворъ); привожу въ порядокъ: Двѣ хубави моми-служкини, които трѣбѣха оданѣтъ. *Тб. 5.* А кѣту (чървейчета) понарастать, гуждѣтъ ги въ другы по широкы сѣсѣды и ги разрѣждатъ, кое си казва „трѣбѣтъ ги“, и непрестанно имъ даватъ хранѣ отъ чърничавы листь. *Пж. 65.* 2) встребляю: Колико повѣчь христіанская ревность ся е вкорянявала въ българскій народъ, толпко повѣчь сѣ горили и трѣбили сами своя древности, акы язычскы. *Гн. 165.* Племя агарянско тѣ сѣ трѣбили свободъ имъ была най-сладка речъ! *Гн. 15.* 3) потребляю: Кога-то на земѣтъ ся сѣе всякого все едно растеніе, кое-то трѣби все сѣща-тъ хранѣ та най-напоконѣ по-линява отъ нѣмавіе хранѣ. *Л. Д. 1873 р. 262.*